

مبلمان شکل پذیر: آثار ام. آنجلو آرنولد و امی یانگز

ترجمه کیهان ولی نژاد

۲۰۰۶/۴/۲۹ تا ۲۰۰۶/۴/۲۹، انجمن هنر اوهایو، کلمبوس، ایالات متحده آمریکا
طی ماه آوریل ۲۰۰۶، انجمن هنر اوهایو آثار ام. آنجلو آرنولد و امی یانگز با عنوان
مبلمان شکل پذیر را به نمایش گذارد. در این نمایشگاه، طرح و شکل راحت مبلمان مفاهیم
دگرذیسی، تغییر و واژگونی را نشان می داد. لاین هنرمندان آثار سفارشی ای می آفرینند که
امکان دگرگونی را در خود دارد و امکانات انطباق با محیط و شرایط جدید و ناآشنا را معرفی
می کند. انجمن هنر اوهایو یک سازمان غیرانتفاعی است که با پذیرش اعضای جدید و متغیر،
به معرفی و حمایت از هنرمندان اوهایو مشغول است.

امی یانگز از علم الکترونیک، جنبش شناسی، صدا، حشرات، گیاهان و پیکسل ها (فن آوری
دیجیتال) برای آفرینش هنری بهره می گیرد تا رابطه پیچیده فن آوری و مفاهیم متغیر طبیعت و
خویشتن را تشریح کند. او در کارش اغلب سراغ اشکال آشنایی چون گیاهان و مبلمان می رود
تا مفاهیم ناآشنا یا ناراحت کننده ای چون قرابت آدمی با حشرات و کرم ها را به نمایش بگذارد؛
نمونه ای از آن را می توان در چیدمان او به نام نظرسنجی زیرخاکی مشاهده کرد که در آن،
یک کاناپه سفارشی به عنوان تریبون معرفی آدم ها استفاده شده است تا آنها صداهای زنده
کرم های خاکی را تجربه کنند.

کار آنجلو آرنولد با امر آشنا آغاز می شود و با تغییر و اصلاح، مفهوم ابژه کارکردی را به
منظور خلق چیزی نو شالوده شکنی می کند. اشکال روکش دار نهاد یا تریبونی برای تداعی
خاطرات گذشته به وجود می آورند. اگر چه ابژه های بازسازی شده او به مبلمان ارجاع دارند،

رویدادهای هنر

فصلنامه هنر - شماره شصت و هشت

جابه‌جایی جنبه‌های کارکردی انتظارات بیننده را برانداخته و تفسیرهای تازه‌ی را برمی‌انگیزد. در 'میلان‌شکل‌پذیر' هنرمندان گالری را به مثابه تریبونی برای ایجاد محیط تعاملی از ایزه‌های آشنایی که با پیچ و تاب ناآشنا ارائه گشته‌اند استفاده می‌کنند.

هرمان نیچ و یانگ شانوبین در وایت اسپیس پکن

۲۰۰۶/۴/۱۲ تا ۲۰۰۶/۶/۱۱، گالری‌های اوخس برلین - پکن

هنرمند اتریشی، هرمان نیچ، به عنوان مهم‌ترین پیشگام کنش‌گرایی وین، که در آغاز با نقاشی کنش‌مند^۲ که ملهم از تاکسیم^۱ و اکسپرسیونیسم انتزاعی دهه ۱۹۵۰ بود نامی برای خود دست و پا کرد، شناخته می‌شود. نیچ مفهوم ابداعی خود را با نام 'تئاتر مرموز خوشی'^۳ در سال ۱۹۸۵ شروع به شکل دادن کرد، یک اثر هنری^۴ که مدعی جلب تمام حواس [پنج‌گانه] است. در این اثر [یک شبیه‌سازی^۵ روان‌کاوانه سعی دارد با به صحنه درآوردن کنش‌های زیاده از حد، باعث نوعی تخلیه هیجانی در بیننده شود.

هرمان نیچ در این نمایشگاه [دو نفری] همان‌ایده نمایشگاه نخستین‌اش در چین را دنبال کرد. ایده او در اینجا به صورت ترکیبی از نقاشی و ویدئو و عکاسی ارائه شد و در کنار آن مروری بر آثارش، که اثر 'تئاتر مرموز خوشی' در کانونش قرار داشت، نیز به عمل آمد.

یانگ شانوبین در سال ۱۹۶۳ به دنیا آمد و اکنون در پکن زندگی می‌کند. در کاتالوگ نمایشگاهی در سال ۲۰۰۴، او در کنار فرانسیس بیکن و آرنولف راینر، هنرمندانی که از جهات مختلفی بر او تأثیر گذاشتند، با ارائه عکسی از یک گاو سلاخی شده، با یک جسد چاک خورده و یک آدم که به آن [جسد] بسته شده، حضور یافت. با این تصاویر توضیحی، یانگ به مسئله اصلی در کارش اشاره می‌کند؛ تنش میان خشونت فردی و همدردی با انسان.

لوکاج اسکاپسکی: آثار ویدئویی و عکس‌های جدید

۲۰۰۶/۴/۱۱ تا ۲۰۰۶/۵/۲۰، لوکیشن وان، نیویورک

لوکیشن وان میزبان نخستین نمایشگاه انفرادی هنرمند لهستانی لوکاج اسکاپسکی بود. کار اخیر عکاسانه و ویدئویی اسکاپسکی به مسائل مشترک فرهنگی و سیاسی بسیاری از گروه‌های جامعه می‌پردازد؛ ناهمخوانی احساسی زنان و مادران شیرده، نگاه مردم به محیطی که در آن زندگی می‌کنند، میراث اعمال کمونیستی در جوامع کشاورزی، و نیز خود سنت فیلم‌سازی. در تمام این آثار، هنرمند توانایی عجیبی را در ثبت شرایط و وضعیت مردم بر روی فیلم (عکس) و ویدئو به نمایش می‌گذارد. گوش می‌سپارد؛ جزئیات و تعامل آدم‌ها را ریزبینانه دنبال می‌کند؛ و امر عبث^۶ و امر خنده‌دار^۷ را در وضعیت‌هایی که ثبت‌شان می‌کند آشکار می‌سازد.

احساسات قوی و سادگی و صمیمیت شگفت‌زدگی [خود هنرمند] را در آثار می‌بینیم، که در برخی موارد به واسطه شوخ طبعی‌ای که هم زمان قابل فهم و آشکارا لهستانی است جان تازه‌ای می‌گیرند. بررسی عرف‌ها و مناسک اجتماعی نگرش‌های زیربنایی‌ای را آشکار می‌سازد که در بافت جامعه نهفته‌اند. آگاهی نقادانه، مثل همیشه، محور اصلی یک جامعه آزاد

تصویر ۱ - عکس از مانوئل گیرنیک، بدون عنوان

و سالم است.

ده اثر ویدئویی که در این نمایشگاه ارائه شد آثار نیم دقیقه‌ای و یک دقیقه‌ای با عناوینی چون 'باد، روشنایی، سرما' را که خود هنرمند آن را 'سرگرم کننده' و کمی ناثوئیستی پرحشو توصیف می‌کند، در بر می‌گرفت.

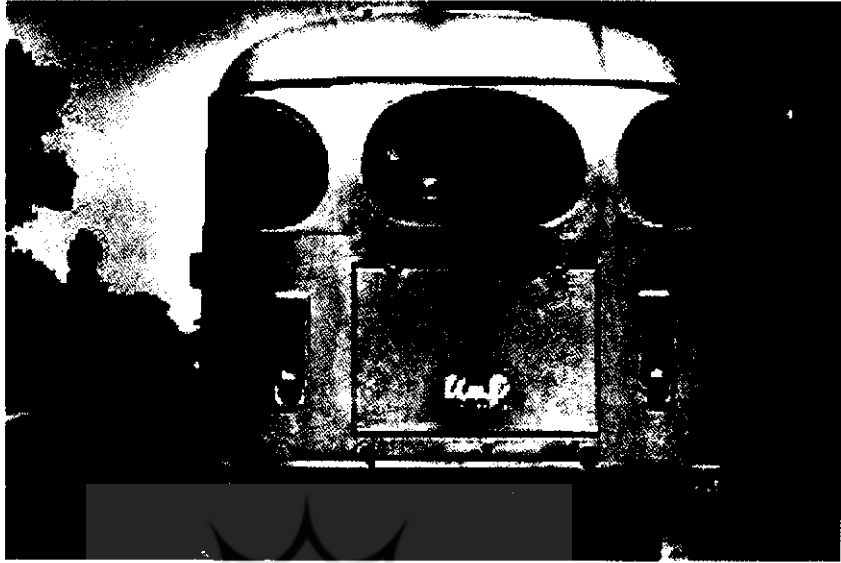
یک اثر ویدئویی با نام 'تصادم' که مدتش هم طولانی‌تر است، یک سری مصاحبه با زنان درباره تجربه مادری را به نمایش می‌گذارد. برخلاف عقاید سنتی جامعه، بسیاری از آنان نشان می‌دهند که از این تجربه بیزارند.

اسکاپسکی به ویژه به جامعه لهستان که از گذشته بغرنج‌اش رها گشته است علاقه مند است. او در مجموعه‌ای به نام 'ماشین‌ها' از عکاسی رنگی و ویدئو استفاده می‌کند تا تراکتورهایی را که کشاورزان به مثابه تعمیرکاران خود ساخته برای رفع نیازهای مزارع کوچک‌شان سرهم کرده و می‌سازند به تصویر بکشد.

این 'غول‌های غیرعادی و تماشایی توانایی آدمی را در مقاومت مصرانه در برابر فشارهای استبدادی نشان می‌دهند، و فیلم ویدئویی که در کنار این عکس‌ها به نمایش درمی‌آید بر غرور و بزرگی روح آدمی هر چه بیشتر تأکید می‌کند.

آثار ویدئویی دیگر نوعی نظرسنجی هستند که در آن، ساکین کراکو، شهری مشهور متعلق به قرون وسطی، درباره زندگی در بلوک‌های مسکونی که نود درصد فضای شهری را به خود اختصاص داده‌اند نظر می‌دهند. انفجارها، یک فیلم باروکی - مینیمالیستی، از تدوین فیلم‌های دور ریخته شده 'هالیوود ساخته شده است. حال آنکه اثری به نام 'فیلم' یک 'فیلم درباره فیلم‌های راوی است، یا به کلام دقیق‌تر، فیلمی است که در طول یک فیلم گفته می‌شود.»

در این نمایشگاه، در ضمن، چند اثر ویدئویی نیز از گروه آزرور، که اسکاپسکی یکی از اعضای مؤسس‌اش است، با مضمونی متمرکز بر ناسازهای زنجیره نهادی هنر به نمایش

گذاشته می شود. این آثار می پرسند: هنر معاصر به چه شبیه است؟ جایگاه هنرمندان و مدیران گالری ها کجاست؟ این پرسش ها به عمد ساده لوحانه و سکانس هالی فیلم [سرگرم کننده و عبث نما] هستند.

رایحه اندوه: هنر سمبولیست از کلکسیون کرک لانگ

۲۰۰۶/۴/۱۲ تا ۲۰۰۶/۷/۲۲، مرکز هنرهای کانتور دانشگاه استانفورد

این نمایشگاه که ۳۰ طرح چاپی، طراحی و مجسمه از ۱۵ هنرمند را در خود جای داده است امکان آشنایی با سمبلیسم، یک جنبش ادبی و تصویری کوتاه مدت اما تأثیرگذار را فراهم می دارد که در طول دهه های آخر سده نوزدهم رشد و گسترش یافت. هنرمندان بزرگ سمبلیستی که در این نمایشگاه حضور دارند عبارت اند از ژان دل ویل، فردیناند خنوف، ماکس کلینگر و اودیلون ردون.

برنارد باریت، رئیس مرکز هنرهای کانتور، که مسئولیت انتخاب آثار از کلکسیون کرک لانگ را بر عهده دارد، می گوید: «تصاویر سمبلیست - هم کلامی و هم تصویری - اغلب زیبا، تأثرانگیز و مرموز هستند چرا که معنا یا معنایشان با هدف مشخصی غیرمستقیم، چند وجهی و به عمد خاطره انگیزند. روایت ها، آن گونه که در تصویر شگفت آور چرخه دستکش ماکس کلینگر، به کرات پیشنهاد می شوند، هر چند که پیشروی و فرجام داستان گنگ و مبهم است.

غیرطبیعی، نگران کننده و رویایی واژه هایی هستند که غالب اوقات برای این تصاویر به کار رفته اند. تصاویر، اشعار و نثرهای سمبولیست پیچیده و نیشدارند و کنایه های شدید، زبان توانگر و تصویرپردازی حسی آنها نمایانگر شیوه های موازی برای رسیدن به اهداف عقلی و احساسی است. باریت می گوید: «موسیقی واژه ها، هارمونی های جدید رنگ ها، آمیختگی رسانه ها، و ترکیب استعاره ها - همان گونه که در عنوان نمایشگاه که از یکی از اشعار

استفان مالارمه گرفته شده است - همگی در تلاشی برای غنی کردن احساس، برانگیختن تخیل و پیشنهاد حقیقت‌های اساسی به کار گرفته شده‌اند.

عکس‌های مانوئل گیرنیک در بروکس

بروکسل، بلژیک

زندگی هنرمندانه مانوئل گیرنیک به ویژه از سوی کلکسیونرهای بزرگ عکس در آمریکا مورد توجه قرار گرفته است. یکی از این کلکسیونرها ویلیام هانت است که کلکسیون او در آرلِس و در موزه الیزه در لوزان به نمایش درآمد. کلکسیون او در واقع متشکل از عکس‌هایی است که در طول سالیان دراز با هوشمندی خاصی جمع‌آوری کرده است. عکس‌های گیرنیک نیز در همین کلکسیون جای دارد و از ۲۷ آوریل تا یکم ژوئیه به نمایش درخواهد آمد.

تصویر ۴ - ساتوشی ساتویو ماتسویاما،
درون سیال، ۲۰۰۶

اینجا همه چیز توهم است. خالق دنیاها، توصیف‌کننده ماده و سیاح رویاها مانوئل گیرنیک مسیر تازه‌ای را پیش روی می‌گذارد. در همان زمان که هر گالری و نمایشگاهی از عکس‌ها اشباع می‌شود، وقتی پیشرفت‌های فنی امکان ارائه هر قطع "چاپی" را می‌دهند، و زمانی که روند دیجیتالی شدن آرام آرام جای امولسیون‌های نقره را می‌گیرد، این نقاشی به ما یادآور می‌شود که نقش هنر نه کپی کردن بلکه آفرینش است. برخلاف شیوه طراحی‌ها، تصاویر را کنار هم چیده و از آنها عکس‌ها می‌گیرد. این تصاویر مفهومی ظریف‌تر و منسجم‌تر را ایجاد می‌کند.

برخلاف کار تصویری او، کار عکاسانه‌اش به هیچ وجه دستکاری نشده است؛ واضح و عاری از حیل و نیرنگ است. او با رد هر گونه دستکاری - چه به روش روش سنتی و چه به روش

کامپیوتری - توجه را بر هسته مرکزی هنرمند جلب می‌کند؛ ژرف‌بینی یگانه او، با وجود این واقعیت که نقاشی‌ها، طراحی‌ها و عکس‌های گیرنیک از یک جریان فکری سرچشمه می‌گیرند، یعنی تأویل گوهر تصاویر بدون آشکار کردن خاستگاه‌هایشان، اینجا، در اثر تازه‌اش، اشکال و حرکاتی را که وجود دارند نوآوری می‌کند.

فصلنامه هنر - شماره شصت و هشتم

راهبان تبتی در موزه هنر کرسگ و ساختن ماندالای^{۱۳} شنی

لنینگ شرقی، میشیگان

موزه هنر کرسگ برای ساخت یک ماندالای شنی میزبان راهبان تبتی و مغولی بود. بازدید کنندگان توانستند مراحل ساخت این ماندالا را در روزهای یکم، دوم و سوم ماه می از نزدیک ببینند. ماندالای تکمیل شده در روزهای پنجم تا هفتم ماه می در همین موزه در معرض دید قرار گرفت. عموم مردم شاهد تمام مراحل شکل گیری این اثر بودند و درباره هنر تبت بیشتر آموختند. از همگی آنها در روز یکشنبه، هفتم می، برای شرکت در مراسم جمع کردن (تخریب) اثر دعوت به عمل آمد.

نقاشی با شن های رنگی یکی از درخشان ترین و زیباترین سنت های بودیسم تانتریک^{۱۴} است. موزه هنر کرسگ یک هفته میزبان راهبان تبتی و مغولی از صومعه گیو دم در مغولستان بود. چهار راهب هم زمان با زحمت و دقت بسیار، میلیون ها دانه شن را برای ساخت این

تصویر ۵ - آلن دو کورینگ، یک مانتین # ۶، ۱۹۷۸، کلکسیون هکشر

ماندالا آرایش دادند. پس از تکمیل ماندالا، طی مراسم خاصی از آن پرده برداری شد تا نمادی باشد از ناپایداری و گذرا بودن هر آنچه وجود دارد. پس از آن تمام شن ها به داخل رودخانه سپیدار سرخ، واقع در پشت موزه، ریخته شد.

ساخت ماندالاهای شنی یک سنت باستانی است که عمل میانجی گری^{۱۵} و نمادهای مقدس

را به منظور خلق آثار هنری پرتین و زنده ترکیب می‌کند. پیروان این آیین برای باورند که ماندالا خالقش را از اعمال و رفتار منفی گذشته‌اش می‌پالاید و خواص شفابخشی برای بینندگانش دارد و مهر و شفقت را در دل آنان به وجود می‌آورد.

در روز هفتم ماه می عموم مردم به این موزه آمدند تا آواز راهبان را بشنوند و طی مراسم پرتحرک شاهد جازو کردن شن‌ها در یک کاسه بزرگ توسط راهبان بودند و آنان را طی مراسم خالی کردن شن‌ها در رودخانه سپیدار سرخ همراهی کردند.

برگزاری انستیتو هنرهای فلینت نمایشگاه «محافظ برادران تو»
فلینت، میشیگان

«محافظ برادران تو» عنوان نمایشگاهی است مشتمل بر ۱۵۰ عکس که با همراهی موزه آلترنیتیو، یک موزه اینترنتی، درباره مردمی از گوشه و کنار جهان که از حرص و طمع، تعصب، بلایای طبیعی و مسائل مربوط به محیط و فن‌آوری رنج می‌برند برگزار شد. هر کدام از تصاویر مسئولیت ما در قبال هموعانمان را یادآور می‌شود.

این عکاسان از ما می‌خواهند درباره نقش‌های

مسئولیت‌پذیری مان تأمل کنیم تا مطمئن شویم شرایط زندگی همشهری‌هایمان شرایط همه آدم‌هاست، و به ما خاطر نشان سازند که همگی مان با هم ارتباط و پیوند داریم - همچنان که در کتاب مقدس آمده است، ما «محافظ برادرانمان هستیم».

به منظور بررسی و تأمل در سوژه‌ها و مسائلی که در این نمایشگاه ویژه مطرح شده‌اند، انستیتو هنری فلینت برنامه‌های مرتبط گوناگونی ارائه کرد. آثار ویدئویی از نینا برمن، شارون پاز و لوسین پرکینز در طول برگزاری این نمایشگاه در گالری ویدئو فلکن اشتاین به نمایش درآمد. در روزهای بیست و یکم، بیست و دوم و بیست و سوم آوریل این انستیتو در سالن نمایش نوسازی شده‌اش گزیده‌هایی از جشنواره فیلم‌های سفری را به تصویر خواهد کشید.

موزه هنر ایالت نووسیبیرسک و نمایش آنیگما - ۲۰۰۶

نووسیبیرسک، روسیه

موزه هنر ایالت نووسیبیرسک نمایشگاه «آنیگما» - ۲۰۰۶: سومین جشنواره بین‌المللی نووسیبیرسک - فن‌آوری‌های دیجیتال در هنر معاصر، تصویربرداری کامپیوتری، مولتی‌مدیا و ویدئو آرت» را برگزار کرد تا بهترین نمونه‌های هنری از هنرمندان عرصه دیجیتال را که در نووسیبیرسک، منطقه سبیرایی، کل روسیه و نیز در کشورهای مختلفی همچون ایالات

تصویر ۶ - ویزی ژانگ، آبرنگ، حیاط‌های روبه نابودی پکن

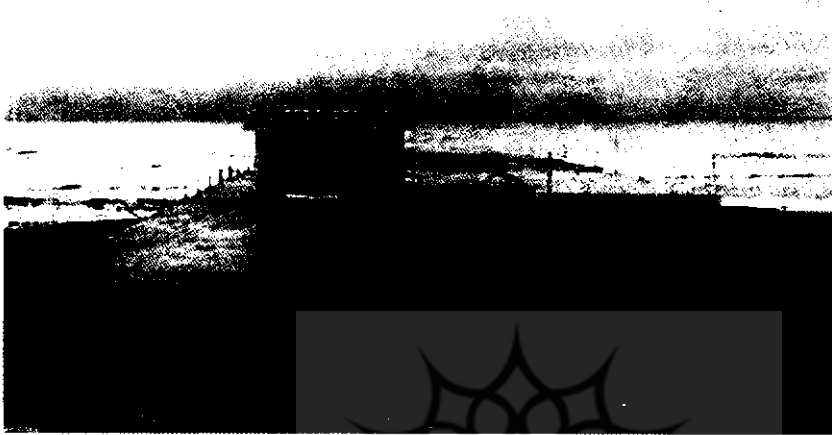
تصویر ۷- نام جون پایک،
ضیح بخیر آقای اورول،
۱۹۸۴ ویدئویی ۳۰
دقیقه‌ای

متحده آمریکا، انگلستان، استرالیا، آمریکای لاتین و اروپا کار می‌کنند به نمایش درآورد. نووسیبیرسک سومین شهر بزرگ روسیه و مرکز جغرافیایی فدراسیون روسیه با سنت‌هایی علمی و فرهنگی است. این نمایشگاه از ششم آوریل تا شانزدهم می ادامه داشت. در میان هنرمندان ساتوشی ماتسویاما از ژاپن نیز حضور داشت. دیگر هنرمندان حاضر در این نمایشگاه عبارت بودند از رادولفو آگوئرو و آلیسیا کاندیانی از آرژانتین، استیو دانزیگ از استرالیا، پاسکان بل از کانادا، گادماندور لودویکسون از ایسلند، یونیکرو کاواگوچی از ژاپن، ویکتور کوئن از یونان، اوژنی بورتینکوف، ولادیمیر مارتینوف، والرئ اورلوف، الکساندارا میتلیانسکایا و اسواتوسلاف پونومارف از روسیه.

کالج بک مانتین: زمان و مکانش

آشویل، نیویورک سیتی

این نخستین نمایشگاه از سه نمایشگاه این کالج در سال ۲۰۰۶-۲۰۰۷ است که آثار هنرمندان برجسته‌ای چون جان کیج، ویلم والن دوکونینگ، آرون سیکیند، رابرت راشنبرگ و دیگران را که بسیاری شان به چهره‌های مهمی در جهان هنر بدل شده‌اند، به نمایش می‌گذارد. از نظر بسیاری از هنرمندانی که در این کالج تحصیل کرده‌اند، محیط تماشایی و روستایی

شمال غربی کارولینا تأثیر عمیقی بر آثارشان نهاده است. این محیط فاصله لازم را از مشغولیت‌های روزمره و فشارهای مالی آنها ایجاد می‌کند و آنها را قادر می‌سازد تا مسیرهای تازه‌ای را در کارشان تجربه کنند.

روح شهر - صحنه‌های جان

گینس ویل، فلوریدا

ویژی ژانگ هنرمند مقیم پکن، چین، است. او سفر خود به هزار توی کوچه‌های آشتانگ را در سال ۲۰۰۱ آغاز کرد و تصویر در حیات‌های سنتی را که در معرض نابودی بودند بر روی بوم‌های نقاشی‌اش ثبت کرد. تلاش او برای زنده نگاه داشتن و حفظ درهای تاریخی به کمک قلمش سندی با جزئیات دقیق را رقم زد که در این نمایشگاه به کمک خواهرش یونی ژانگ ارائه شد.

این نمایشگاه شانزده اثر نقاشی آبرنگ عالی از هشت نوع در سنتی را که با سبک‌های معماری مختلف به شیوه ظریفی ساخته شده‌اند شامل می‌شود. در کنار این آثار عکس‌هایی از وضعیت کنونی یا ویرانه آن درها که توسط خود هنرمند گرفته شده‌اند و نیز نقشه‌هایی از محل این درها به نمایش درآمد. این نمایشگاه افزون بر ارائه نقاشی‌ها از حفظ محوطه‌های مسکونی پکن نیز دفاع می‌کند و باعث گفت‌وگویی در باب تعارض‌های بین محافظت تاریخی و طراحی فضای شهری مدرن می‌شود. نمایشگاه از بیست و یکم آوریل تا نهم ژوئن برگزار شد.

فصلنامه هنر - شماره شصت و هشت

میراث دیجیتال: ویدئو آرت در آلمان از سال ۱۹۶۳ تا به امروز

دوسلدورف، آلمان

تصویر ۹ - نقاشی انتزاعی از پدر و
کلاویو - پاراد

این نمایشگاه توسط بنیاد فرهنگ فدرال برگزار شد. هدف اصلی این پروژه طرح مسائلی اساسی همچون بایگانی کردن و عرضه ویدئو آرت است. این موضوعات فصلی بسیار مهم اما فراموش شده را در تاریخ هنر معاصر پدید می آورند. صرف نظر از حفظ دارایی های موجود و بازسازی کار ماده های تاریخی، این سوژه ها در طول همایش بین المللی دوروزه ای که در ماه ژوئیه در کلکسیون هنر Nordrhein-Westfalen برگزار شد مورد بحث قرار گرفت - اشاعه و انتشار ویدئو آرت هدف مهم تر این پروژه است.

این پروژه با برگزاری نمایشگاه های متناظری که مرور دقیقی بر تاریخ ویدئو آرت در آلمان خواهند داشت به انجام می رسد. این نمایشگاه های مشابه، که هر یک به موضوع خاصی می پردازند، در پنج موزه مختلف از بیست و پنجم مارس تا بیست و یکم می برگزار شد.

عکس های مارسلا مولر در آرت امباسی در برلین برلین، آلمان

مارسلا مولر، متولد اشتوتگارت و بزرگ شده آلمان، عکاسی است که ضمن کار با قطع های گوناگون دوربین های آنالوگ (فیلمی) در وهله اول به چشم اندازهای طبیعی و محیط های متروک بیرون از شهر علاقه مند است. هیچ یک از آثار او دستخوش فرایند دیجیتال نبوده اند.

مارسلا مولر اغلب با دوربین قطع بزرگ (۱۳×۱۸ سانتی متر) خود به گوشه و کنار اروپا سفر می کند تا جادوی محل های بی حد و حصر را، که آن قدر متروک و دور افتاده اند که نمی شود نامی برایشان گذاشت، تسخیر کند. او توجه ما را به پرسپکتیوهای حیرت انگیز و تصاویر عجیب و نا آشنا، برش های وانهادۀ فضای زندگی روزمره در هوای ابری و مه گرفته جلب می کند.

آدم ها همیشه در عکس های مارسلا غایب اند. اما در تصاویر او همواره رد پای کنش هایشان را می بینیم. چیزهایی که برای اهداف خاصی ساخته شده اند به خوبی در تصاویر او طراحی شده و در نقطه مناسبی لایز لحاظ تصویری قرار دارند. لحظه ای که استفاده از این اشیا را متوقف می سازیم گویی که آنها وجودشان به خودشان معطوف می شود. آنها شروع می کنند به شکل دادن زیبایی شناسی طراحی نشده شان در کادر آرایش تصویر. این اشیا به آرایه و ساختارنمایی که دوربین ثبت می کند تبدیل می شوند. در یک لحظه کوتاه، معنای پنهان خود را آشکار می سازد، آن هم به طور نهانی و در محدوده ادراک فرد نظاره گر. مستندنگاری دقیق و مفصل که به واسطه سطح بالاتری از واقعیت تکمیل و غنی شده است به خود اجازه می دهد تا در تصاویر مارسلا جلوه کند. این همان چیزی است که کار او را بی نظیر و یگانه می سازد.

رویدادهای جهان هنر

هنرمند کلمبیایی - روسی پدر و کلاویو - پاراد در گالری شازینا

مسکو

گالری شازینا نمایشگاه انفرادی پدرو کلاویو - پاراد با نام سرمای بی پناه را برگزار کرد. بعضی وقت‌ها آدمی می‌خواهد بیاساید... به دور از فکر و خیال‌ها، دور از آدم‌ها و حرف‌ها... فرایند نگرستن به درون خویشتن چنان که به نظر می‌رسد ساده نیست. منفجر شدن آسان‌تر از تمرکز کردن است. به طور حتم وجود انگیزه یا چیزی برای دست برداشتن از دیدن و، در عوض، فکر کردن به بینش لازم است - یک تفکر روان و انعطاف‌پذیر شما را به درون تان روانه می‌کند.

آثار پدرو دقیقاً مناسب کسانی است که از نگاه کردن به [سطح خسته شده‌اند... نگاه کردن به آنها، پرسیدن سئوال‌های بی جواب از خود، بی‌آنکه احساس بد و تهی بودن نسبت به انجام یک کار بیهوده داشته باشید. در طبیعت آدمی است که دور و بر عقل خود بچرخد. و این کار، اگر نه انتزاعی، به شما امکان می‌دهد تا در خویش احساس لودگی کنید تا این که سرانجام از پایفتید و از یافتن کلید معماهای شخص دیگری خسته شوید، آن وقت است که به درون خود سر می‌خوریم.

کنستانز زیکوس در گالری هنر نیوسات ولز سیدنی، استرالیا

هنر کنستانز زیکوس ترکیب هوشمندانه‌ای از تأثیر پاپ آرت، مینیمالیسم، آبستره هندسی، مد، دکور و موسیقی معاصر است. او از امر مبالغه‌آمیز و امر ساختگی لذت می‌برد و از الگوها و نقش‌مایه‌های موجود در میراث یونانی‌اش بهره می‌گیرد. کار او، با جرح و تعدیل طرح و الگوهای ملهم از سنت نئوکلاسیسم زبان انتزاع را تا ارجاع‌ها و مفاهیم فرهنگی توسعه و گسترش می‌دهد. مجموعه آثاری از زیکوس به نام مناسب کتک کاری ادامه پژوهش او در معنا و هویت فرهنگی،

زیبایی‌شناسی و ارائه طرح این نمایشگاه است. او با تقلید و استفاده مجدد از عناصر دیداری روزگار گذشته در کار ماده‌های معمولی چون پلکسی گلاس، مخمل و لمینکس، از فرهنگ به مثابه مترجم تاریخ‌ها بهره می‌گیرد تا هویت فرهنگی معاصر را معرفی کند. زیکوس در سال ۱۹۶۲ در یونان به دنیا آمد و از سال ۱۹۶۶ در استرالیا زندگی کرده است. او در رشته هنرهای زیبا در کالج ویکتوریا، پراهران، تحصیل کرد و سپس در کالج سلطنتی هنر، ملبورن، ادامه تحصیل داد و با مدرک فوق‌لیسانس در سال ۱۹۹۶ فارغ‌التحصیل شد. زیکوس نمایشگاه‌های متعددی در استرالیا و در سطح بین‌المللی داشته است. این نمایشگاه اخیر او از سیزدهم آوریل تا بیست و یکم می دایر بود.

تصویر ۱۰ - کنستانز زیکوس، شمایل
عمر تو، ۱۹۹۲، کلکسیون گالری هنر
نیوسات ولز

فصلنامه هنر - شماره شصت و هشت

پابلو مولگورا: میان دنیاهای موازی

هنرمند متولد پرو، پابلو مولگورا، آثار اخیر خود را چنین توصیف می‌کند: «ما در دو دنیای متفاوت زندگی می‌کنیم، یکی دنیای واقعیت و دیگری دنیای رویاها. آنها موازی هم بوده و به همدیگر پیوند خورده‌اند، آمیختگی اثیری امر خودآگاه و امر ناخودآگاه. من عناصر انتزاعی را با تصاویر واقع‌گرایانه ترکیب می‌کنم تا زندگی درونی جهانی را که تصویرش می‌کنم نقاشی کنم». این آثار فراگیتی‌شناسانه، پر از نماد و رنگ‌های زنده و بافت‌های مختلف، ریشه‌های خود را در جنبش‌های فراواقع‌گرایانه و پاپ آرت می‌یابند و با توصیف‌های شیطنت‌آمیز، تحریک‌کننده و اغلب خنده‌دار از این هم فراتر می‌روند و پایه‌های خود را از طریق دید فردی و امروزی مولگورا در واقع‌گرایی (رنالیسم) جادویی سنت‌های هنری آمریکای جنوبی تثبیت می‌کنند.

ساموئل بوتز درباره آثار آرام اما در عین حال پرحرارت مولگورا می‌گوید: «نخستین باری که کار پابلو مولگورا را دیدم این فرصت را یافتم که عمق واکنش‌هایی را که نقاشی‌ها در برخی از تماشاگران‌شان پدید آورده بود شاهد باشم. برخی‌ها اشک در چشمانشان حلقه زده بود و احساساتشان به اندازه عمق نهادهایی که بر ذهن نیمه آگاهشان تأثیر گذاشته بود عمیق بود». پابلو مولگورا یک هنرمند خودآموخته با تبار ایتالیایی است که از سال ۱۹۸۵ در نیویورک اقامت گزیده است. او آثارش را در نمایشگاه‌های انفرادی بسیاری از جمله نمایشگاهش در اسکالی دروسهو و در دانشگاه هاروارد، و نیز در نمایشگاه‌های گروهی داخلی و خارجی ارائه کرده است.

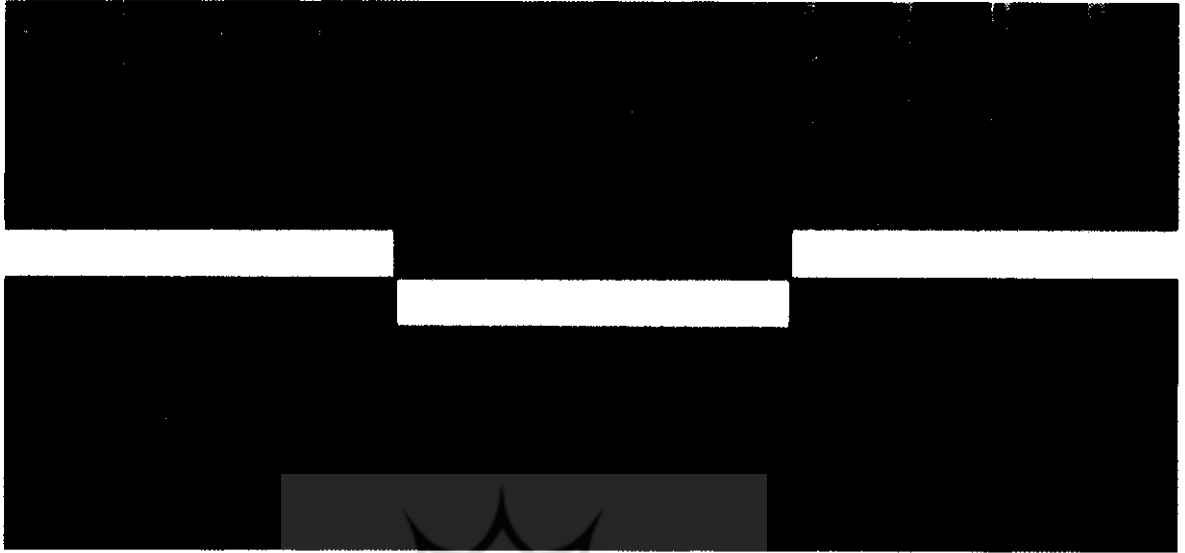
نمایشگاه میان دنیاهای موازی از هفدهم می تا دهم ژوئن دایر بود.

آمیختگی آفریقا؛ در گالری Long 34

کیپ تاون^۶، آفریقای جنوبی

پیکاسو و آفریقا، یک نمایشگاه بزرگ مشتمل بر ۶۰ اثر در گالری ملی آفریقای جنوبی برگزار شد. از جمله آثار این نمایشگاه تابلوی بانوهای جوان آوینیون^{۳۳} یکی از نقاشی‌های تأثیرگذار تاریخ هنر غرب بود که در آن پیکاسو شیفتگی خود به کنده‌کاری‌های آفریقایی و عناصر تصویری اروپای باستان را با هم تلفیق می‌کند تا تصویر پیشگویانه‌ای از اغتشاش فرهنگی سده بیستم بیافریند.

گالری Long 34 با برپایی نمایشگاه آمیختگی آفریقا بر اهمیت این رویداد در تاریخ هنر ارجح می‌نهد. این نمایشگاه یک مجموعه متنوع است که به عنوان تمه حضور پیکاسو در کیپ تاون تصور می‌شود. آمیختگی آفریقا از چهارم آوریل در این گالری برپا شد. مدیر گالری Long 34 و کلکسیونری که برخی از آثار را به نمایش گذاشت به اتفاق هم مجموعه‌گزیده‌ای از آثار قبیله‌ای آفریقا و آثار مدرن را ارائه می‌کردند تا بر گفت‌وگوی هنرمندان میان آفریقا و اروپا تأکید کنند. تأثیرات وهم‌آمیز، وام گرفتن‌ها و همگونی‌ها از واقعیت‌های سیاست استعماری در زبان جهانی هنر حکایت می‌کنند. در طول سده بیستم، هنرمندان محلی

تصویر ۱۱- پابلو مولگورا، بدون عنوان

که ریشه‌های غربی دارند محیط آفریقایی خود را با زبان هنرمندانه‌شان بازآفرینی کرده‌اند.

نمایشگاه گروهی 'بازیابی' در گالری ز.ج.^{۱۸}

'بازیابی' نام یک نمایشگاه گروهی است که موضوعش قدرت شفافبخش طبیعت و توانایی آن در جذب و تحلیل آسیب آشکار تاخت و تاز آدمیزاد است. عکس‌های سوزی پولینگ و دیوید گراهام سندی هستند از بقایای رو به نابودی چیزهای عجیب و غریب و پرزرق و برق بناها، پارک‌های تفریحی و جاذبه‌های حاشیه جاده‌ها که در حال از میان رفتن بوده و آرام آرام در طبیعت حل شده‌اند. آثار پل چیدستر بر خرابه‌های تمدن‌های باستان توجه دارد و از طریق یک سری جدید از نقاشی تخم مرغ‌ها امر ملال آور^{۱۹} را با امر شگفت آور^{۲۰} جفت می‌کند. چیدمان مجسمه‌ای امی اشمیر باخ فضای گالری - کنار پنجره‌ها، دیوارها و گوشه و کنارها - را به خود اختصاص می‌دهد و نیروی طبیعت در احیای فضای گالری ز.ج. را در ذهن مجسم می‌کند.

کلود مونه توانست... پس شما هم می‌توانید

هتلی در لندن فرصتی را در اختیار طرفداران هنر می‌گذارد تا با کلود مونه، نقاش امپرسیونیست، در اتاقی که او در آن آفق تانس^{۲۱} را نقاشی کرد رقابت کنند. با پرداخت ۲۶۰۰ پوند، دو نفر می‌توانند دو شب در هتل ساووی، جایی که مونه ۷۰ تابلوی نقاشی خلق کرد، اقامت داشته باشند. با پرداخت این هزینه در ضمن یک سه پایه و رنگ‌های لازم را دریافت می‌کنند و می‌توانند از مشاوره یک معلم هنر برای یادگیری نحوه بازتولید آثار مشهور این نقاش فرانسوی برخوردار گردند.

فصلنامه هنر - شماره شصت و هشت

یکی از سخنگویان زن هتل ساووی می‌گوید: «معلم شما را به گالری ملی لندن خواهد برد تا نقاشی‌های مونه را ببینید و نشان می‌دهد که چه چیزی را دنبال کنید؛ این یک روز تعطیل آمیخته با نقاشی است.»

سنت هنری هتل ساووی توسط جیمز مک نیل بنیان نهاده شد، همان کسی که وقتی هتل در دهه ۱۸۸۰ ساخته شد یک تابلوی نقاشی از داربست‌های آن کشید. پس از مونه به عنوان مهمان هتل، اسکار کوکوشکا و اندی وارهول نیز چنین کردند.

هنر ژاپنی در کلکسیون موریکامی

دلری بیچ، فلوریدا

نمایشگاهی از آثار چاپی و نقاشی‌های متعلق به کلکسیون موریکامی در طول ماه آوریل به نمایش درآمد. آثار هنری مذکور شامل باسمه‌های چوبی و دیگر آثار چاپی ژاپنی متعلق به اواسط سده نوزدهم تا اواخر سده بیستم و نقاشی‌هایی از سده هجدهم، نوزدهم و بیستم هستند.

در میان تصاویر چاپی یوکیوتی^{۳۱}، یا تصاویر جهان‌گذرا^{۳۲} از هنرمندانی چون اوتاگاوا کونبوشی و آندو هیروشیگه به چشم می‌خورند که بازیگران کابوکی، زیبایی‌ها و مناظری ازدوران ارباب و رعیتی در ژاپن را تصویر می‌کنند. نقاشی‌های سه‌لتی از دوره میجی در اواخر سده نوزدهم نمایشگر یک جهان نوین شکوهمند، جهانی که ژاپن را به سمت مدرنیته شدن سوق داده است. از دیگر آثار این نمایشگاه می‌توان به تصاویر از سده‌های غیاب تئاتر^{۳۳}، اثر تسوکیوکی کوگیو از اواخر سده نوزدهم و اوایل سده بیستم اشاره کرد. مایه شگفتی است که این نخستین بار بود که چنین شکل دراماتیکی موضوع تصاویر چاپی ژاپنی^{۳۴} قرار می‌گرفت. چند تصویر منظره از کاواسی‌هاسونی شیرو و تسوشیا کوئیتسو، استادان جنبش شین - هانگا^{۳۵} در اوایل سده بیستم، نیز در این نمایشگاه حضور داشت. شین

- هانگا به واسطه [سبک] یوکیوتی در سده نوزدهم به روز و توانمند شد اما در فضای پس از جنگ جهانی دوم از صحنه کنار رفت. تصاویر باسمه‌های چوبی آوازه خود را در اوایل دهه ۱۹۷۰ از دست دادند، یعنی در زمانی که گراورسازی، سریوگراف و دیگر رسانه‌های چاپی، که بخشی از کلکسیون موریکامی نیز هستند، اهمیت یافتند.

تصویر ۱۳- پل چیدستر، گوش دادن، ۲۰۰۶

این نمایشگاه از چهارم تاسی ام آوریل دایر بود.

آلبرز و موهوی - ناچ: از باهاوس تا جهان نوین
لندن، انگلستان

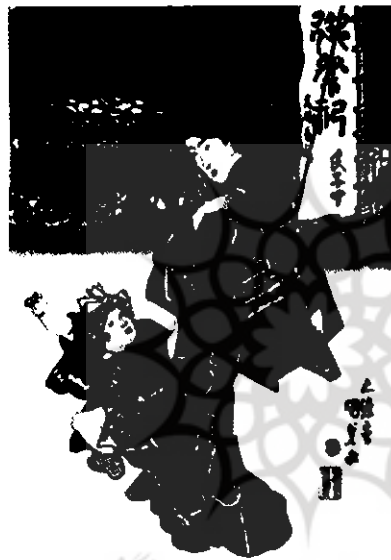
یوزف آلبرز و لازلو موهوی - ناچ دو تن از سرشناس ترین پیشگامان مدرنیسم در سده بیستم بودند. این نمایشگاه که به پشتیبانی شرکت ب.ام.و (انگلستان) برگزار شد، برگفت و گوی پس از مرگ آن دو [میان مجموعه آثارشان می پردازد و گام های قاعده شکنانه شان را به سوی انتزاع در اوایل دهه ۱۹۲۰، که همانا سال های رشد ناگهانی خلاقیت هایشان در باهاوس و انتقال ایده های مدرنیستی دهه ۱۹۳۰ در اروپا به آمریکا از طریق مهاجرت آنها] بود، مورد بررسی قرار می دهد.

فصلنامه هنر - شماره شصت و هشت

طی بیش از دو دهه این نخستین بار بود که گالری تیت، با در برگرفتن آثار چهاردهه و مقایسه ۳۰۰ اثر از رسانه های گوناگونی چون نقاشی، مجسمه سازی، عکاسی، فیلم و طراحی مبلمان،

خود را وقف بررسی آثار سال‌های نخستین انتزاعی مدرنیستی کرد. به یادماندنی‌ترین قسمت - ها ساخته‌های شیشه‌ای چشم‌گیر آلبرز در دهه ۱۹۲۰ و اوایل دهه ۱۹۳۰ است که همانا نمونه‌های کار عکاسانه ناشناخته و گراوورسازی‌های ماشینی او هستند. در ضمن گزیده‌های متنوعی از عکاسی نوآورانه موهوی - ناج از جمله فتوگرام‌های تاریکخانه‌ای و فتومونتاژها، تجربه‌های به ندرت به نمایش درآمده او در عکاسی رنگی و فیلم، و تجارب دیگرش با آلومینیوم و نیز کار ماده‌های ترکیبی جدید مثل پلکسی گلاس و رودوید، در این به یادماندنی‌ترین گنجانده شده است.

اگالری آتیت مجموعه تجهیزات نوری برای یک مرحله الکتریکی را که موهوی - ناج در سال ۱۹۳۰ خلق کرده بود برای این نمایشگاه بازسازی کرده بود. این اثر حرکتی، که به طرزی شگرف نورانی است، از عناصر دوار گوناگونی بر روی یک پا سنگ که نورها و سایه‌ها را بر روی دیوارهای اطراف به حرکت در می‌آورد تشکیل شده است. این اثر با گذشت بیش از ۷۵ سال از نخستین باری که در گرند پالاس (در ۱۹۳۰) در معرض دید عموم قرار گرفت و مسلماً یکی از نخستین نمونه‌های هنر چیدمان است اکنون در گالری تیت به نمایش درآمده است.

با وجود این که جوزف آلبرز آلمانی (۱۹۷۶-۱۸۸۸) و لازلو موهوی - ناج مجارستانی (۱۹۴۶-۱۸۹۵) تنها به مدت پنج سال هم مسیر

بودند، یعنی بین ۱۹۲۳ و ۱۹۲۸ که هر دو در مدرسه باهاوس مشغول تدریس بودند، عمل هنرمندانه آنها تحت تأثیر علائق مشابهی چون تأکید بر تجربه، براندازی مرزهای سنتی میان رسانه‌ها، هنر والا و هنر کاربردی و انجام تحقیقاتی در باب مرتبه اثر هنری در عصر تولید انبوه بوده است.

این نمایشگاه نقطه شروع خود را سال‌های پس از جنگ جهانی اول، یعنی زمانی که آلبرز و موهوی ناج - هر یک به طور جداگانه بازنمایی را به سود یک زبان انتزاعی قاطع رها کردند، انتخاب می‌کند. سپس کار آنها را طی دهه ۱۹۲۰ با تمرکز خاصی بر رابطه نزدیک‌شان باهاوس، کانون هنر مدرنیست و آموزش طراحی و ایماز آلمان، دنبال می‌کند.

از نظر هر دو هنرمند نشانه این دوره نوآوری فنی بود، که آلبرز با اختیار کردن فرایندهای صنعتی از قبیل سندبلاست کردن برای خلق یک سری استثنایی از آثار شیشه‌ای براق بر آن تأکید می‌کند و موهوی - ناج با جست‌وجوی کار ماده‌های ترکیبی جدید از جمله پلکسی گلاس، و نیز کسب تجربه‌هایی در زمینه عکاسی و فیلم.

بخش دوم این نمایشگاه به آثاری که این دو هنرمند پس از مهاجرت به آمریکا آفریده‌اند

تصویر ۱۴ - یکی از تابلوهای نقاشی ژاپنی، کلکسیون موریکامی

می‌پردازد، یعنی به همان دوره‌ای که آلبرز نخستین بار در کالج بلک مانتین و سپس در دانشگاه ییل سراغ پست‌های آموزشی رفت، و موهوی - ناج پیش از تأسیس مدرسه شخصی خودش، مدرسه طراحی در شیکاگو (و متعاقباً انستیتو طراحی) شروع به احیای باهاوس با نام باهاوس نوین در شیکاگو کرد، که البته حیاتش نیز کوتاه مدت بود. آثاری که آنان در دهه‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ خلق کردند نشان می‌دهد که چگونه هر دو بر تجارب نخستین‌شان تکیه کرده بودند در حالی که پیوسته سعی در گسترده‌تر کردن مرزهای عمل هنرمندانه‌شان نیز داشتند.

سرپرستی نمایشگاه آلبرز و موهوی - ناج: از باهاوس تا جهان نوین را مدیر گالری تیت، آخیم بورکهارت - هیوم بر عهده داشت. کاتالوگ مصوری نیز مشتمل بر مقالاتی از هال فاستر، آخیم بورکهارت - هیوم، نیکولاس فوکس ویر، هاتولا موهوی - ناج، ترنس ای سنتر و مایکل وایت منتشر شد. این نمایشگاه پس از این، ابتدا در تالار هنر بیله‌فیلد، آلمان، و بعد در موزه هنر آمریکایی ویتنی، نیویورک، برپا خواهد گردید.

پی‌نوشت‌ها:

1. Kinetics
2. intraterrestrial soundings
3. action painting
4. Tachism
5. Orgy Mystery Theater
6. Gesamtkunstwerk
7. dramaturgy
8. the absurd
9. the humorous
10. found footage
11. absurd
12. format

۱۳. Mandala: نماد گرافیکی جهان در آیین هندوها یا بودایی‌ها
۱۴. Tantra: یکی از کتاب‌های مقدس هندوها یا بودایی‌ها

15. mediation
16. Cape Town
17. Les demoiselles d'Avignon
18. Zg
19. the prosaic
20. the exotic
21. Ukiyo-e
22. centuries-old no theater
23. Shin-hanga

پرتال جامع علوم انسانی